

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Compendium Summae seu Manualis Doct. Navarri

**Ávila, Esteban de
Azpilcueta, Martín de**

Lvgdvni, 1609

G.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41656

minus equo animo ferat. Nō excusat à mortali patientia Domini ferentis id præ timore, aut pudore. num. 4. Nou. n. 5.

Excusat à mortali conditio iustificans, dicendo, *si Deus non vetuisset furtum, vellem furari.* ibid.

Item finis vtilitatis vel voluntas proficēdi Domino spiritualiter, ac temporaliter. num. 5.

Ob furtum veniale posset aliquis occidi, ad disciplinam militarem conseruandam, vel ad alium finem reipublicæ. cap. 23. n. 58.

Etiā hodie quando numerata pecunia minoris pretij est quā numquam fuit, sentirem non esse notabilem quantitatem (ad furtum mortale) quæ non contineret vnum regale, aut tres partes, additum in Nou. cap. 17. num. 4.

Quomodo teneatur restituere qui cum aliis furatur. vide Restitutio. II.

GABELLA, vide, vectigal.

 G E N E R.

A G E N E R omnia ornāmēta, & vestes pretiosas, veluti margaritas, gemmas, serica, &c. data vxori à socero, etiā nunc extātia, mortuo socero tenetur cōputare in vxoris legitimi

legitima, nisi aliud declarauerit focer in vltima voluntate. Non tamen tenetur computare si opes, aut dignitas personarum sunt adeo magna, vt præsumatur donatio. Tenetur tamen restituere donata vxori à consanguineis eius. cap. 17. num. 166.

Licite recipit fructus pignoris fructiferi traditi sibi à socero in securitatem soluendæ dotis. Idem dicendum de quolibet marito. Ibidem.

Quod si focer mutuet genero quantum debet ei pro dote, vt ei relinquat pignus ad percipiendum ex eo fructus, quos gener potest percipere, peccat. 273.

GENERATIO: Peccat mortaliter cõlux præbens, vel sumens aliquid ad impediendam generationem, quamuis fiat animo non habendi plurimos filios, quos alere non possit. Quod si propter hoc semen fundatur extra vas, est peccatum cõtra naturam. c. 16. n. 33.

GRADVS vniuersitarum liciti sunt. cap. 14. num. 31. lit. K. §. 20. & in Nou. nu. 43.

Peccat mort. qui dicit se habere gradum quo caret. cap. 25. n. 59. Item qui accipit gradum immeritum. num. 55.

GRATIA data ad dispensandum cum aliquo cognita veritate precum, quando expiret re integra, morte concedentis. vide tit. Dispen

Dispensatio. De gratia Sacramentorum, vide in suis titulis.

G V L A.

A **E**ST vitium inclinans ad comedendum, & bibendum inordinatè. Eius filia sunt quinque, Hebetudo mentis, Immoderata lætitia, Multiloquium, Scurrilitas, Spurcitia, cap. 23. num. 119.

B Gula ex se est venialis. Est tamen mortalis, quando in ea ponitur vltimus finis, vel violatur aliquod præceptum obligans ad mortale, quando imminet damnum notabile salutis propriæ, vel proximi, vel ob eam non solvantur ea quæ debentur ex iustitia. Aliàs verò est venialis, quamvis sine necessitate cibo & potu se ingurgitet vsque ad vomitum. c. 23. n. 119. Nou. n. 120.

Peccat venialiter qui incepta digestionem & nondum finita bibit, nisi iusta causâ necessitatis aut sitis excuset. cap. 21. n. 13.

Peccat mort. qui vescitur carnibus, vel alio cibo vetito in aliqua regione, etiam eo tempore, quo liceret ei, vesci illis in sua. Sicut è contrario non peccat vescens eis in regione, per quam transit, vel in qua moratur, quamvis in sua non liceret. c. 23. n. 120.

Peccat

HABITVS. 33°

Peccat mort. qui comedit carnes humanas, vel tradit eas alteri comedendas citra maximam necessitatem, quamuis neminem ob id occidat. num. 122.

HABITVS.

HABITVS animi est qualitas inhaerens ei. **A.**
Habetur animo, vel alicui potentia eius inclinans illam ad operandum. Præf. 5. num. 7. No-
uo num. 12.

Qui defert habitum exteriorem, vel signum indicans professionem falsæ sectæ, peccat mortaliter, non tamen propter solam omissionem signi, vel habitus Christianismi. c. 11. num. 25.

Habitus non potest mutari ab vno con- **B.**
iuge sine licentia alterius in habitum religiosorum tertij ordinis. c. 12. n. 62.

Mutare habitum virilem vel femineum iusta de causa non est peccatum. Quod si id fiat ex leuitate, tantum est veniale. de. se. ca. 23. num. 22.

Qui vestit se habitu religionis in opprobrium illius, vel eo vitur ad turpia personatus, peccat mort. Secus si ob solam leuitatem, dummodò nullum inde opprobrium contingat religioni. c. 23,

Quis.